

ובדיורים התחתונים. כמו כן גן
עדן למטה הוא כמו העליון. וכמו
התחתון - כל הציורים וכל
הדיקנאות של העולם כלם שם.
ועל פן עבודת המשכן ועבודת
שמים וארץ, כלם בסוד אחד.

כתוב (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה וגו'. פסוק זה
פרשהו, אבל בא וראה, וכי
בשביל שישתפל אדם בעיניו
למעלה ומעלה אותם למעלה,
יכול להסתפל במה שלא הרשה
לדעת ולראות?

אָרְאָ, שאו מרום עיניכם - מי
שרוצה להסתפל במעשי הקדוש
ברוך הוא, זקוף עיניו למעלה
ויראה כמה חילות וכמה מחנות
מעשים משנים זה מזה, גדולים
אלה מאלה, ואז תראו ותשאלו
ותאמרו, מי ברא אלה. מי ברא
אלה, הרי בארנו סוד של מי, ברא
אלה, שהוא מקום שעומד מרום
וגנוז ונסתר ולא ידוע ועומד
תמיד לשאלה, משום שלא
התגלה לאותו מקום.

המוציא במספר צבאם, מה זה
המוציא? אלא משום שאותו
מקום טמיר וגנוז, הוא מוציא
הכל בסוד הקול שיוצא מהשופר.
ואותו קול הוא מספר של כל
החילות העליונים וחשבון של
הכל. ומשם נמצא סוד האמונה
העליונה בכל אותם צדדים
עליונים, עד ששופעות הדרגות
ונמשכות למטה, ונפרדים כמה
חילות למיניהם, וכלם עומדים
בחשבון ונקראים בשם. מרב
אונים - זה צד הימין. אמיץ כח
- הצדדים ששופעים משני
עברים.

דבר אחר שאו מרום עיניכם וראו
מי ברא אלה - הפסוק הזה
כשהוקם המשכן והנה מתפקד.

שְׁכִינְתָא בְּעֶלְמָא, בְּדִיּוּרֵין עֲלָאִין, וּבְדִיּוּרֵין
תַּתָּאִין. כְּגִוּוּנָא דָא, גֵּן עֲדָן לְתַתָּא, אִיהוּ
כְּגִוּוּנָא עֲלָאָה. וּכְגִוּוּנָא תַתָּאָה, כָּל צִיּוּרֵין, וְכָל
דִּיּוּקְנֵין דְּעֶלְמָא כְּלָהוּ תַמָּן. וְעַל דָּא, עֲבִידַת
מְשַׁכְּנָא, וְעֲבִידַת שְׁמַיִם וְאַרְץ, כְּלָהוּ בְרָזָא
חָדָא.

כְּתִיב (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה וגו'. האי קרא אוקמוה, אבל תא
חזי, וכי בגין דיסתפל בר נש עינוי לעילא,
וזקוף לון לעילא, יכיל למנדע ולאסתפל
במה דלא אתרשו למנדע ולמחמי.

אָרְאָ שאו מרום עיניכם, מאן דבעי לאסתפל
ולמנדע בעובדוי דקודשא בריה הוא,
יזקוף עינוי לעילא, ויחמי כמה חיילין, וכמה
משרין, עובדין משניין דא מן דא, רברבין
אלין מאלין. וכדין תחמוז ותשאלו ותימרו,
מאן ברא אלין. מי ברא אלה, הא אוקימנא
רזא דמי, ברא אלה. דהוא אתר דקיימא מרום
וגניז וסתים ולא ידיע, וקיימא תדיר לשאלה,
בגין דלא אתגלייא ההוא אתר.

המוציא במספר צבאם, מאי המוציא. אלא
בגין דההוא אתר דאיהו טמיר וגניז,
איהו אפיק פלא, ברזא דקול דנפיק משופר.
וההוא קול, איהו מספר דכל חילין עלאין,
וחושבנא דכלא. ומתמן אשתכח רזא
דמהימנותא עלאה, בכל אינון סטרין עלאין,
עד דנגדין דרגין, ואתמשכאן לתתא,
ואתפרשאן כמה חילין לזנייהו, וכלהו קיימן
בחושבנא, ואקרון בשמא. מרוב אונים, דא
סטרא דימינא. ואמיץ כח, דא סטרא
דשמאלא. איש לא נעדר, סטרין דנגדין
מתרין עברין. (דף רל"ב ע"א).

דבר אחר שאו מרום עיניכם וראו מי ברא

כל מי שראה את המשפן, הסתפל בו למעלה ומטה, ואת הכל ראה במשפן, משום שכל מעשי העולם העליון והתחתון, כלם נתקנו במשפן, וברי בארנו - כל מי שראה אותם הקרסים במשפן והסתפל בהם, היה מסתפל באור שלהם באור הכוכבים, משום שפך עומדים הכוכבים ברקיע.

פתח ואמר, (תהלים קמח) הללויה הללו את ה' מן השמים וגו'. בא וראה, התשבחת הזו אמר דוד כנגד סוד השם הקדוש, שהוא כלל של תשבחת הכל. שתי תשבחות הן, כמו סוד השם הקדוש העליון, שהוא הכלל של תשבחת הכל. ואלו: זה, והשבח האחרון, שהוא כללות השבחים של הכל, שכתוב (שם ק) הללויה הללו אל בקדשו וגו'. אבל זה היה על עשרה מינים, וזהו על שבועה, והכל סוד אחד בשם הקדוש.

הללויה הללו את ה' מן השמים, זוהי ראשית של ששה צדדים להתפשט למטה, שגהו סוד שקיים לשאלה, כמו שנאמר (דברים ה) כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך וגו'. עד כאן יש רשות לשאלה. מן היום אשר ברא וגו', ועד קצה השמים - מכאן והלאה לא עומד לשאלה, משום שהוא מקום טמיר וגנוז.

ועל זה, הללו את ה' מן השמים הללוהו במרומים - אלו שני צדדים, (שם ו) הנהחלה זמין ושמאל. ומכאן מתפשטים כל האחרים למטה בסוד הדרגות להתפקן פראוי. הללוהו כל מלאכיו - אלו הם שני עמודים שעומדים תחת הגוף להשעין את הגוף עליהם.

למשען גופא עליהו.

אלה, האי קרא כד אתקם משפנא. והוה אתתקן, כל מאן דחמי ליה למשפנא, אסתפל ביה לעילא ותתא, וכלא חמי ביה במשפנא. בגין דכל עובדין דעלמא עלאה ותתאה, בלהו אתתקנו ביה במשפנא, והא אוקימנא, כל מאן דחמי אינון קרסים במשפנא, ואסתפל בהו, הוה מסתפל בנהירו דלהון, בנהירו דפכביא, בגין דהכי קיימן פכביא ברקיעא.

פתח ואמר, (תהלים קמח) הללויה הללו את יי' מן השמים וגו', תא חזי תושבחתא דא אמר דוד, לקבל רזא דשמא קדישא, דאיהו כללא דתושבחתא דכלא. תרין תשבחן אינון, פגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה, דאיהו כללא דתושבחתא דכלא. ואינון: דא, ותושבחתא בתראה, דאיהי כללא דתושבחתא דכלא, דכתיב, (תהלים קג) הללויה הללו אל בקדשו וגו'. אבל דא הוה, על עשר מינים. ודא הוא על שבע, וכלא רזא חדא בשמא קדישא.

הללויה הללו את יי' מן השמים, איהו שירותא דשית סטרין לאתפשטא לתתא, דדא איהו רזא דקיימא לשאלה, פמה דאת אמר, (דברים ה) כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך וגו', עד הכא אית רשו לשאלה, מן היום אשר ברא וגו', ועד קצה השמים מכאן והלאה, לאו קיימא לשאלא, בגין דאיהו אתר טמיר וגנוז.

ועל דא הללו את יי' מן השמים הללוהו במרומים, אליו תרין סטרין, (דאינון רומא ושירותא) ימינא ושמאלא. ומהכא אתפשטאן בלהו אחרנין לתתא, ברזא דדרגין לאתתקנא כדקא יאות. הללוהו כל מלאכיו, אליו תרין קיימין דקיימי תחות גופא,